

SXEDIO.324

28.3.1957: Ο ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΛΕΝΑΣ ΥΠΟΚΥΠΤΕΙ ΣΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΠΕΛΕΝΤΡΙ

Στις **28** Μαρτίου, **1957** άφηνε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο της στρατιωτικής βάσης του Ακρωτηρίου ο Στυλιανός Λένας, σε ηλικία μόλις **24** χρόνων, ένας από τους πρώτους Κύπριους που είχαν ενταχθεί στην ΕΟΚΑ.

Ο Στυλιανός Λένας γεννήθηκε στο Χωριό Χαντριά όπου πέρασε τα παιδικά του χρόνια. Γονείς του ο Χριστοφής και η Αθηνά Λένα.

Γιος πολυμελούς οικογένειας (είχε άλλες τρεις αδελφές και ένα αδελφό) ο Λένας πέρασε δύσκολη παιδική ζωή.

Σαν έκλεισε τα δώδεκά του χρόνια και τέλειωσε το δημοτικό ήθελε να πάει στη Λευκωσία να γραφτεί στο Γυμνάσιο.

Ωστόσο η φτώχεια δεν επέτρεψε στους γονείς του να τον στείλουν να σπουδάσει και κατέληξε τελικά στη Λευκωσία όπου εργαζόταν σε κατάσταση ενός θείου του.

Κάποτε όμως τα όνειρά του για καλύτερη μόρφωση γίνονταν πραγματικότητα κι' έτσι έφυγε για την Τεχνική Σχολή της Λέρου, όπου σπούδασε για ένα χρόνο. Γύρισε στην Κύπρο με το δίπλωμα του μηχανικού και βάλθηκε ν' ανοίξει δικό του μαγαζί.

Ο Λένας εντάχθηκε από τους πρώτους στις τάξεις της ΕΟΚΑ και πολέμησε δίπλα σε πολλούς από τους αγωνιστές της ΕΟΚΑ όπως ο Γρηγόρης Αυξεντίου και αργότερα ηγήθηκε ανταρτικής ομάδας.

Στη διάρκεια της δράσης τους κατασκεύαζε μεταξύ άλλων και εκρηκτικούς μηχανισμούς (νάρκες) για την οργάνωση.

Το Γεννάρη του **1957** ο Στυλιανός Λένας βρισκόταν με την ανταρτική του ομάδα στην περιοχή

Πελεντριού- Ποταμίτισσας- Γεράσας. Στην ομάδα του ανήκε κι ο Δημητράκης Χριστοδούλου από τη Δερύνεια, ενώ βοηθείτο στις μετακινήσεις της από το Σωτήρη Τσαγγάρη από το Πελέντρι.

Ήταν μια δύσκολη περίοδος γιατί οι Άγγλοι είχαν προβεί σε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις κι εξάρθρωσαν αρκετές ομάδες της ΕΟΚΑ στην περιοχή Τροόδους.

Έτσι ο Λένας χώρισε την ομάδα του σε μικρότερες ομάδες για να είναι πιο ευέλικτες στις μετακινήσεις μια κι ο στρατός έλεγχε όλη την περιοχή.

Στη διάρκεια των δύσκολων αυτών ημερών τραυματίστηκε ο Λένας και έπεσαν άλλα δυο σημαντικά στελέχη στις **17 Φεβρουαρίου 1957**: Οι Δημητράκης Χριστοδούλου, που σκοτώθηκε ενώ μετακινείτο με την ομάδα του και ο Σωτήρης Τσαγγάρης που συνόδευε μέλη της ομάδας του Λένα ενώ απομακρύνονταν από το Πελέντρι.

Ο Λένας τραυματίστηκε στην ίδια περιοχή στη διάρκεια μάχης και συνελήφθη αιχμάλωτος και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Ακρωτηρίου.

Στις **18 Φεβρουαρίου, 1957** επίσημη ανακοίνωση που εκδόθηκε ανέφερε ότι η σύλληψη του Λένα έγινε κάτω από τις εξής συνθήκες:

"Κατά τις τελευταίες μέρες στην περιοχή Τροόδους σημειώθηκαν μερικές συγκρούσεις μεταξύ δυνάμεων ασφαλείας και τρομοκρατών. Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων αυτών συνελήφθη σοβαρά τραυματισένος ο Στυλιανός Χριστοφή Λένας, αρχηγός ορεινής ομάδας. Ο Δημητράκης Χριστοφόρου ο οποίος συνελήφθη και αποπειράθηκε να δραπετεύσει πυροβολήθηκε θανάσιμα. Τόσο ο πρώτος όσο και ο δεύτερος ήσαν επικυρωμένοι με το ποσό των πέντε χιλιάδων λιρών. Εφονεύθη επίσης ο Σωτήρης Τσαγγάρης από το Πελέντρι. Βρέθηκαν ένα όπλο ιταλικής κατασκευής και ένα πιστόλι. Ανακαλύφθηκαν επίσης τρεις κρύπτες. Ένα μέλος των δυνάμεων ασφαλείας φονεύθηκε".

Το περιοδικό "Τάϊμς Οφ Σάυπρους" έγραψε

αργότερα:

Ο Στυλιανός Λένας μεταφέρθηκε σοβαρά ταυματισμένος στην κοιλιά στο στρατιωτικό Νοσοκομείο του Ακρωτηρίου όπου πάλεψε για 39 μερόνυχτα με το θάνατο.

Στις 28 Μαρτίου (ύστερα από 39 ημέρες από τη σύλληψη του) ο Λένας περνούσε τις τελευταίες του στιγμές. Τις περιγράφει με συγκίνηση ο Λεωνίδα Καραγιάννης στο περιοδικό "Times of Cyprus (τεύχος 19):

" Ανήμερα της 28ης του Μάρτη οι γιατροί τον είχαν ξεγράψει. Το απόγευμα της ίδιας μέρας οι γονείς του πήγαν να τον επισκεφθούν. Ο Στυλιανός χαροπάλευε. Μόλις αντίκρουσε τη μάνα του έστρψε το κεφάλι προς το μέρος της και την κοίταξε μ' ένα απλανές βλέμμα:

- Μ' αναγνωρίζεις γιε μου, ρώτησε μέσα στους λυγμούς της η τυρανισμένη μάνα.

Εγνεψε "ναι".

- Θες τίποτα γιε μου, ξαναρώτησε η γριά.

Εκείνος ανασάλεψε λίγο, έφερε το χέρι στο στόμα κι έδειξε τα χείλια.

Πήρε η μάνα ένα ποτήρι νερό κι' έβρεξε λίγο μπαμπάκι. Υστερα σιγά, σιγά στάλαξε δυο τρεις σταγόνες στα μισανοιγμένα χείλια του γιου της. Η αναπνοή του μόλις ακουγόταν.

Λίγο πριν πεθάνει ο Σταυλιανός, οι στρατιώτες που φρουρούσαν το θάλαμο βγάλαν έξω τη γριά μάνα. Η γυναίκα χτυπιόταν και θρηνολογούσε.

- Αφήστε με κοντά στο γιό μου. Αφήστε με κοντά στο γιό μου.

Την σύρανε με τη βία σχεδόν, στο διάδρομο.

Στο προσκεφάλι του Στυλιανού έμεινε ο πατέρας του. Κι' ο νέος ξεψύχησε στην αγκαλιά του.

Σε λίγο το φέρετρο με το νεκρό τοποθετήθηκε σ' ένα στρατιωτικό αυτοκίνητο. Μπροστά πήγαινε ένα άλλο αυτοκίνητο με τους γονείς του νεκρού και πίσω ένα άλλο τζιπ με στρατιώτες. Η πομπή τράβηξε για τη Λεμεσό.

Δεν είχανε καλά, καλά μπει στην πόλη και οι φωνές και τα εμβατήρια τους κάνανε να σαματήσουν. Ένας αξιωματικός πλησίασε τότε τους γονιούς του νεκρού και τους είπε να κατέβουν από το αυτοκίνητο.

- Θα τον θάψουμε στις Κεντρικές Φυλακές, πρόσθεσε. Μπορείτε να πάτε όπου θέλετε.

Φύγανε πικραμένοι.

Σε λίγο ο Λένας έσμιγε με τους άλλους ηρωϊκούς νεκρούς του αγώνα στα Φυλακισμένα Μνήματα".

Η μητέρα του τον έκλαψε σαν ηρωα. Σαν πληροφορήθηκε για το θάνατο του παιδιού της είπε:

"Δεν κλαίω για το θάνατο του παιδιού μου. Κλαίω γιατί δεν ήξερα πως στ' αλήθεια είχα ενα τέτοιο παλικάρι που αγαπούσε τόσο πολύ την πατρίδα του. Είμαι περήφανη γιατί ο γιος μου πέθανε για την ελευθερία της Κύπρου μας".